

LUKAŠ ZTRATIL SVĚ KAMARÁDY, JE MLADÝ A NEZKŮSNÝ, A TAK SE DÁL PO USEDÁVĚTO PLÁČE.

CO SI JENOM PŘEJÍŠ JAK NAJDU KAMARÁDY A CESTU K MOŘI?

KDYŽ TU SE V HLADINĚ OBJEVÍ VELKÝ ZOBÁK NEZNÁMÉHO TVORA S ČERNOBÍLÝMI KRÍDLY.

JA JSEM PÍRKO, RACEK ČECHTAVÝ, A PORADIM TI V NESNÁŽÍCH. CESTU K MOŘI ZNÁM, PLAV ZA MNOU.

KDO, DO, DO, DO JSI?

A TAK SE VYDALI NA CESTU. PÍRKO LETĚL A LUKAŠ JAKO ŽIPKA PRORAŽEL VODU RĚKY KAMENICE. NAJEDNOU NĚCO PŘISTAĽO NA HLADINĚ.

TY JSI LOJZIČKA, ŽE? NEBOJ SE, MY TI TVOJE ZTRACENÉ PĚTI POMŮŽEME HLEDAT.

ACH JA' NEBOHA! KDE SE JEN PODELA MA' KACHNÁTKA? JAK JE MA' HLEDAT?

CO SE TO DĚJE?

LUKAŠ SLIDIL V HUSTĚM RAKOSÍ, KDYŽ USLYŠEL SLABĚ PÍPÁNÍ. V TRSU VODNÍCH ROSTLIN SE KRČILA VYPLAŠENÁ KAČÁTA.

PRONÁSLEDOVAL NÁS KRAHUJEC.

JA' POLETÍM, KOLEM PRAVÉHO BŘEHU A TY, LUKAŠ, HLEDEJ NA LEVÉM!

UŽ JSEM JE NAŠEL!

TO JSEM RAĎA DRAHEJ PĚTI ŽE JSEM VAŠ ZASE POHROMAŽE, DĚKUJI LUKAŠI A ŠTĚSTNOU CESTU.

DAVĚJ POZOR NA SVÁ KAČÁTKA.

AHOJ LOJZIČKO.

KRAJINA KOLEM KAMENICE SE NEUSTAĽE MĚNILA. NAJEDNOU SE VODA ZČERILA. ZE BŘEHU DO NÍ ŽBLUŇKL NEZNÁMÝ VETŘELEČ. BYLA TO ŽÁBA RŮŽA.

KVAKVA, KYA. JAK SE MI TO Povedlo? TREŇUJI SKOKY DO VODY. POZITĚI JSOU ZAVODY.

TYS MĚ VYLEKALA, CO TO PROVAĎÍŠ?

JA' JSEM SLYŠEL, ŽE DOSKAČOU ZÁBY AŽ OP VLTAVY.

POPLUJ S NAMI, ASPOŇ SE MŮŽEME SPOLU POBAVIT.

JA' SVÁMI KOUSEK POPLUJU, ASPOŇ SI NATREŇUJU PORÁDNÝ SKOK.

NAŠI CESTOVATELE SE TOTIŽ BLIŽI K NEJVĚTŠÍMU SPLAVU NA RĚCE KAMENICI.

CO TO V DALŠE TAK HUČÍ ADUNÍ, MÁM STRACH, JEŠTĚ NIKDY JSEM TO NESLYŠEL.

NEBOJ SE LUKAŠI, DĚLEJ TO, CO JA'. AŽ ŘEKNU TEĚ, TAK SE VYMRŠTÍŠ A SKOČÍŠ...

ŽÁBA OPUSTILA NAŠE CESTOVATELE. KAMENICE SE UKLIDNILA A NA STĚBLE RAKOSÍ, KTERÝ SE SKLÁNĚL NAD HLADINOU PŘISTAĽA VAŽKA.

JSEM KLOTYLDA, PRAVĚ JSEM SE VYLÍHLA A TAK SI TU NATAHUJI SVÁ KRÍDLA. KAM CESTUJES?

TY JSI KRÁŠNÁ A JAK LEHCE A LADNĚ LETÁŠ. JAK SE JMENUJEŠ?

ŠTĚSTNOU CESTU, LUKAŠI!

JA' PLUJI DO MOŘE A PÍRKO MI POMAHA, TAM NA ME' UŽ ČEKÁJÍ MOJI KAMARÁDI.

KLOTYLDA ZAMAĽVALA SVÝMI BLANKYTNÝMI KRÍDLY A NESLYŠNĚ ODLETĚLA.

BUD' TRPELIVÝ, LUKAŠI. POČKAŠ SE.

KDY UŽ POPLUJEME DO MOŘE, ABYCH SE SETKAL SE SVÝMI KAMARÁDY, PÍRKO?

TADY SE S TEBOU MUSÍM ROZLOUČIT. ČEKÁJÍ MĚ PANI PÍRKOVA.

PÍRKO A LUKAŠ POKRAČUJÍ V CESTĚ K MOŘI.

DĚKUJI TI, PÍRKO ZA DOPROVOD.

